

Η Victoria Hislop στο μικροσκόπιο της Ιωάννας Γκανέτσα

Συγγραφέας άρθρου

Ιωάννα Γκανέτσα

*Αφορμή για αυτή τη συνέντευξη στάθηκε η επίσκεψη της Βικτώρια Χίσλοπ σήμερα, Παρασκευή 1 Νοεμβρίου, στην πόλη της Θεσσαλονίκης και πιο συγκεκριμένα στον χώρο του βιβλιοπωλείου Public (Τσιμισκή 24), στις 19:00, σε μια εκδήλωση για το νέο βιβλίο της **ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΙΟΥΝΤΑΙ** που πρόσφατα κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**.*

Πρόκειται για ένα βιβλίο που, όπως και τα προηγούμενα, εκτυλίσσεται στην Ελλάδα και φανερώνει για ακόμη μια φορά τους δεσμούς της συγγραφέως με τη χώρα την οποία επισκέφτηκε για πρώτη φορά στα δεκαοκτώ της και έκτοτε δεν σταμάτησε ποτέ.

Το «Όσοι αγαπιούνται [και νεκροί ποτέ τους δεν πεθαίνουν] είναι στίχος του Γιάννη Ρίτσου, τον οποίο αναφέρετε συχνά στο βιβλίο σας, από το πιο γνωστό ίσως ποίημά του. Σε πιο σημείο της συγγραφής του βιβλίου σκεφτήκατε τον τίτλο; Υπήρξαν –οποιαδήποτε στιγμή- άλλες επιλογές τίτλων;

Ο τίτλος του βιβλίου έχει αντληθεί από το ποίημα *Επιτάφιος* του Γιάννη Ρίτσου, ποιητή που υπήρξε και ο ίδιος εξόριστος ενώ το έργο του είχε απαγορευτεί. Στον *Επιτάφιο*, μια μητέρα θρηνεί τον χαμό του γιου της, ο οποίος σκοτώθηκε σε μια εργατική διαδήλωση.

Πέρα όμως από τον θρήνο της, αναγνωρίζει και ότι:

«Όσοι αγαπιούνται, και νεκροί, ποτέ τους δεν πεθαίνουν».

Αυτός ο στίχος του ποιήματος με έκανε να στοχαστώ ότι η μνήμη προσδίδει ένα είδος αθανασίας και ότι η ανθρώπινη ικανότητα για αγάπη είναι η μόνη αληθινή μας ελπίδα. Αν τη χάσουμε, κινδυνεύουμε να χάσουμε την ίδια την ανθρωπιά μας. Αποδίδει ακριβώς το ύφος του βιβλίου.

Η έμπνευση του βιβλίου «Όσοι αγαπιούνται» προήλθε από ένα πολύ συγκεκριμένο μέρος –το νησί Μακρόνησος. Θεωρείτε ότι οι τόποι παίζουν εξίσου σημαντικό ρόλο όσο οι πρωταγωνιστές της ιστορίας;

Η Μακρόνησος ακόμη και σήμερα αποπνέει έναν ηλεκτρισμό που δεν αφήνει κανέναν επισκέπτη ασυγκίνητο. Μπορεί τα όσα έγιναν εκεί να ανήκουν στο παρελθόν, όμως αυτό το νησί υπάρχει, έρημο πια, και θυμίζει μια σκληρή πραγματικότητα που δεν πρέπει να ξεχαστεί. Οπότε, ναι είναι πολύ σημαντικοί και οι τόποι που διαδραματίζεται ένα μυθιστόρημα, άλλωστε είναι ο καμβάς για να εξελιχθεί η ιστορία.

Οι περισσότεροι αναγνώστες του εξωτερικού δε γνωρίζουν την ιστορία της Ελλάδας κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον μετέπειτα Εμφύλιο Πόλεμο. Το να ξετυλίξετε αυτό το κομμάτι της Ιστορίας της Ελλάδας και να δώσετε στο κοινό την εικόνα εκείνης της εποχής ήταν προτεραιότητα κατά τη συγγραφή ή προέκυψε κατά τη διαδικασία της;

Πράγματι αυτό το κομμάτι της ελληνικής Ιστορίας δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό στο ξένο αναγνωστικό κοινό. Το ενδιαφέρον μου να μάθω πώς η Ελλάδα βίωσε έναν Εμφύλιο Πόλεμο, με οδήγησε στη ναζιστική κατοχή που προηγήθηκε. Μου δημιουργήθηκε η ανάγκη να γράψω για εκείνη τη σκοτεινή περίοδο και να δώσω μέσα από την ιστορία μου τα συναισθήματα των ανθρώπων που βίωσαν τόση σκληρότητα και κατάφεραν να επιβιώσουν. Και κυρίως θέλησα να περιγράψω πώς μια γυναίκα έζησε εκείνα τα γεγονότα και πώς την επηρέασαν στη μετέπειτα ζωή της.

Η ιστορία του βιβλίου ξεκινά στην Αθήνα το 2016, όπου η Θέμις, μια ηλικιωμένη γυναίκα, κατά τη διάρκεια μιας οικογενειακής συγκέντρωσης την ημέρα των γενεθλίων της αποφασίζει να διηγηθεί τη ζωή της. Ποιοι οι λόγοι για την ανάγκη της απόστασης, του χρόνου που μπαίνει ανάμεσα

στα γεγονότα και την μετέπειτα ζωή της πριν αποφασίσει να αποκαλύψει τα μυστικά της;

Κατά τη διάρκεια της έρευνάς μου για τη συγγραφή του βιβλίου προσπάθησα να μιλήσω με ανθρώπους που πρωταγωνίστησαν τότε. Δεν ήταν πάντα εύκολο. Ακόμη και σήμερα πολλοί προτιμούν να σιωπούν, θέλοντας να ξεχάσουν. Σίγουρα περιγράφοντας εκείνη την εποχή, οι άνθρωποι που έζησαν τότε, ξαναζούν τη σκληρότητα και αυτό μάλλον επώδυνο μπορεί να χαρακτηριστεί. Πιστεύω για να θελήσει κάποιος, όπως η ηρωίδα μου, να μιλήσει για μια τόσο σκοτεινή περίοδο πρέπει να μην έχει χάσει την ανθρωπιά του, να έχει συγχωρέσει, να μπορεί να αγαπάει.

Η Θέμις προέρχεται από μια οικογένεια που τη διχάζουν οι πολιτικές διαφορές. Η αδικία και ο θυμός την οδηγούν στην απόφαση να ενταχθεί στον Δημοκρατικό Στρατό, μια απόφαση που τη θέτει σε κίνδυνο και θα κληθεί να δείξει θάρρος και γενναιότητα. Είναι η Θέμις μια συνηθισμένη γυναίκα ή μήπως είναι η ηρωίδα ενός έπους;

Η Θέμις είναι μια συνηθισμένη γυναίκα, που αναγκάστηκε να ζήσει μια ασυνήθιστη ζωή. Δεν επέλεξε την εποχή που γεννήθηκε και μεγάλωσε. Τα γεγονότα της ζωής της καθόρισαν την πορεία της.

Όταν η Θέμις εξορίστηκε στη Μακρόνησο, κλήθηκε να ζυγίσει τις αρχές της, την επιθυμία της να δραπετεύσει και να ζήσει τη ζωή της και να πάρει αποφάσεις. Ήταν δύσκολο να φωτίσεις όλες τις πλευρές της πάλης ενάντια στον ίδιο της τον εαυτό;

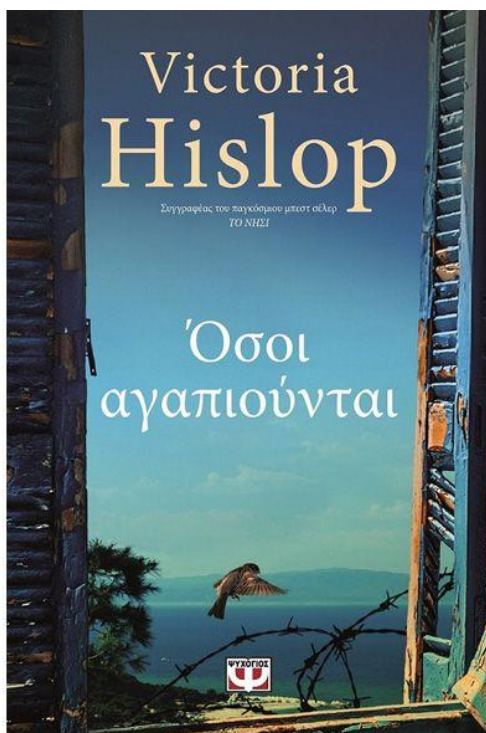
Πιστεύω ότι το ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΙΟΥΝΤΑΙ είναι το καλύτερο βιβλίο μου. Η έρευνα διήρκεσε περισσότερο από 5 χρόνια και προσπάθησα να φτάσω όσο πιο βαθιά μπορούσα στην ψυχοσύνθεση των ηρώων μου. Όλο εκείνο το υλικό που μελέτησα, οι φωτογραφίες που είδα, τα μέρη που επισκέφθηκα και οι άνθρωποι που μίλησα πιστεύω ότι μου έδωσαν τα εφόδια να αποτυπώσω τα συναισθήματα της Θέμιδος.

*«Ενώ κάποιες πληγές επουλώνονται, κάποιες άλλες γίνονται πιο βαθιές».
Πιστεύετε ότι αυτό είναι μια αλήθεια της ζωής ή μια αλήθεια των βιβλίων;*

Πιστεύω ότι αυτό συμβαίνει και στην πραγματική ζωή. Άλλωστε τα μυθιστορήματα από την πραγματική ζωή αντλούν έμπνευση.

Ποια πρόταση του βιβλίου θυμάστε ότι σας επηρέασε βαθιά όταν τη γράφατε;

Νομίζω ο τίτλος του βιβλίου, δανεισμένος από τον Επιτάφιο του Ρίτσου είναι και εκείνος που με επηρέασε περισσότερο.

Στη διάρκεια των σαράντα ετών που επισκέπτεστε την Ελλάδα, τι ήταν αυτό που θυμάστε ότι σας επηρέασε περισσότερο; Ήταν η αύρα, η Ιστορία, οι άνθρωποι, συγκεκριμένα γεγονότα ή ίσως συναισθήματα που αναπτύχθηκαν εκείνη την περίοδο της ζωής σας;

Επισκέφθηκα την Ελλάδα πρώτη φορά ως έφηβη και ήταν έρωτας με την πρώτη ματιά. Αρχικά για όλα εκείνα που κάνουν τους τουρίστες να την αγαπούν -το φως, η ζέστη, τα τοπία, η ιστορία, το φαγητό, οι άνθρωποι. Από τότε έρχομαι συνέχεια. Έχω σπίτι εδώ, μιλώ τη γλώσσα και απέκτησα πολλούς καλούς φίλους. Είναι σπίτι για εμένα πια.

Υπάρχει μια κορυφή για εσάς, ως συγγραφέα, ένα σημείο που θέλετε να φτάσατε, ένα σημείο που ίσως σταθείτε για λίγο, κλείσετε τα μάτια, πάρετε μια βαθιά ανάσα και ψιθυρίσετε «Εδώ είμαι, επιτέλους» πριν συνεχίσετε για τον επόμενο στόχο;

Στόχος μου είναι να γίνομαι συνεχώς καλύτερη.

Ιωάννα Γκανέτσα, συγγραφέας

Εάν επιθυμείτε να διεκδικήσετε ένα αντίτυπο του νέου βιβλίου της Victoria Hislop. ευγενική δωροθεσία των Εκδόσεων Ψυχογιός, μπειτε στη σελίδα του ewoman.gr και δηλώστε συμμετοχή! Ο διαγωνισμός λήγει στις 03/11